

Vēl ir kur augt

Santa RAITA

«Kad sākumā man teātrī deva dažādus palīgdarbus, gribēju spēlēt lielākas lomas. Tagad ir otrādi – kad uzzināju, ka esmu pilēns Tims, domāju: vai tad mums teātrī nav ēžu, kāpēc es?! Galvenā loma tomēr ir ļoti liela atbildība,» sapratusi Latvijas Leļļu teātra aktrise Lienīte Osipova. Viņai svētdien pirmizrāde – titulloma ievērojamās angļu rakstniece Enidas Blaitonas nebēdīgajā leļļu stāstā *Slavenais pilēns Tims*, kuru kā klasisku širmja izrādi ar lellēm iestudējis režisors Māris Koristins.

Slavenais pilēns Tims nāk no visai parastās piļu ģimenes, kas dzīvo visai ierastā mājdzīvnieku sabiedrībā ar savu ikdienu, paražām, tenkām un attiecībām. Taču nebēdīgā Tima ziņkāre un dzīvesprieks ir spēcīgāks par mātes aizliegumiem, un, uzdriksloties būt drosmīgs, taisnīgs un patiess, viņš iekļūst gan jautros, gan visai bīstamos piedzīvojumos.

Lomās: Santa Didžus (Māte Pile), Anrijs Sirmāis (Kāķens Melnītis), Dace Vitola (Zoss Tille, Varde Kvāka), Audra Pētersone (Lapsa), Edgarš Kaufelds (Azis Buls, Runcis Sniedzīns), Ance Muizniece (Vistīņa Penija, Zirneklis Pīters), Miķelis Zīdeljūns (Pērtiķis Bimbo, Suns Tops) un Silvija Bite-re (Pilēns, Taurenītis).

Lelles un izrādes scenogrāfiju darinājis mākslinieks Gedimins Kotello, dziesmas ar Dainas Streļevicas vārdiem sarakstījis komponists Uģis Vitiņš, un leļļu stāsts par slaveno pilēnu Timu gaidīs mazos skatītājus jau no divu gadu vecuma.

Laimīga sagādīšanās

«Mums beidzot ir ista leļļu izrāde! Mums sen nekas tāds nav bijis,» priecīgi saka jaunā aktrise Lienīte Osipova, paskaidrojot, ka *Slavenais pilēns Tims* ir klasiska širmja izrāde, kur darbojas tikai lelles un aktieri ir leļļu, bedrē. Starp citu, ko nozīmē širmja izrāde un ko vispār nozīmē strādāt ar lellēm, viņa uzzinājusi vien pirms četriem gadiem, kad tika uzaicināta strādāt Latvijas Leļļu teātrī. Jaunā aktrise bija tikko pabeigusi Kultūras akadēmijas dramatiskā teātra aktierkursu (pie režisoriem Indras Rogas un Mihaila Gruzdova), valstī bija sākusies krīze, un jaunajiem aktieriem pat tika teikts, ka nevienam teātrim viņi, visticamāk, nebūs vajadzīgi. «Pēc pusgada man nāca piedāvājums strādāt Leļļu teātrī. Man un vēl trim maniem kursabiedriem – Artūram Putniņam, Daumantam Švampem un vēlāk arī An-

rijam Sirmajam. Tajā brīdī nebija šaubu, ka šis piedāvājums ir jāpieņem, jo es tāpat nezināju, kur likties, ko darīt. Sapratu, ka pašlaik uz kaut kādiem projektiem – būs vai nebūs – ir diezgan riskanti. Protams, pirmais gads bija *drausmīgi* grūts – saprast, kas, kā, ko... Tas bija kaut kas pavisam cits, nekā mēs bijām mācījušies. Turklāt mūs, jaunos, kuri neko nezināja, uzreiz *iemeta* jau gatavās izrādes,» savus pirmos soļus uz Leļļu teātra skatuves atminot Lienīte Osipova, piebilstot, ka pārejos viņas kursabiedrus [Elīnu Dzelmi, Eriku Eglīju, Initu Dzelmi, Baibu Neju, Daini Grūbi, Gintu Andžānu, Mārtiņu Poču, Kristapu Rasimu] tomēr papēma Dailes teātri.

Meža dīvainiņi

Aktrise domā, ka Leļļu teātri viņa un viņas kursabiedri paņēmi «sagādīšanās pēc» – uzreiz pēc tam, kad tur darbu uzteikuši štata aktieri Laila un Jānis Kirmuškas un Edgars Līpors un kādam vajadzējais viņus aizvietot. «Pirmā loma, kurā mani *iemeta*, bija Banderlogs *Mauģi*. Savukārt nākamais – leļļu – darbs man bija izrāde *Un atkal Pijs...*, kur bija jādara dažādi palīgdarbi – ar vienu lelli, ar otru... Biju noskrējusies slapju muguru un trīcošām rokām, kamēr vispār sapratu, kas un kā jādara. Bet nu jau daudz esmu iemācījusies un – jā, man patīk!» atzīst pilēna Tima lomas atveidotāja.

«Protams, kā jau ikvienā darbā, arī teātrī iezogas ikdienas rutina, bet *lielos vilcienos* – leļļu pasaulē man patiešām ļoti ir iepatikusies. Tā ir kolosāla! Un, ja vēl sanāk aizbraukt uz kādu leļļu teātru festivālu – un man ir sanācis katru gadu –, kur var satikt citus tādu pašus meža dīvainiņus, un ja vēl trāpās redzēt kaut ko tādu, kas ir daudz augstākā līmenī, tad tiešām saprotu, cik daudz man vēl ir jāstrādā un ka te, Leļļu teātrī, man vēl ir kur augt. Turklāt Leļļu teātris, salīdzinot ar Dailes

IEPAZINUSI UN IEMĪLĒJUSI. Pirms četriem gadiem pieņēmusi piedāvājumu strādāt Leļļu teātrī, aktrise Lienīte Osipova atzīst, ka leļļu pasauli ir jau iepazīsusi un arī iemīlējusi

un Nacionālo teātri, ir mazs, arī trupa ir maza, līdz ar to visi cits citu ļoti labi pazīst, un tas, manuprāt, šeit ir bonuss.»

Lienīte Osipova atklā, ka viņas mīļākā izrāde ir *Snaudošā piķa pasaka* [japāņu tautas pasaka, režisore Nadežda Aleksejeva, Novgoroda]. «Tur mēs esam četri aktieri [kursabiedri Anrijs Sirmāis un Artūrs Putniņš] un vēl arī Miķelis Zīdeljūns, un šajā izrādē mēs varam darboties diezgan brīvi, ļoti daudz varam improvizēt, un tad nu bieži cits citu arī *nesam cauri*. Tur esam tā pārsmejušies, tā izdauzījušies, un, ja vēl redzam, ka arī bērni ir sajūsmā, ir milzīgs gandarijums. Pavisam nesen ar izrādi *Bremenes muzikanti* bijām Ventspilī, *Jūras vārtos*, un pēc izrādes mums bija ļoti lieli aplausi, un bērni tik nesa un nesa mums puķes – jā, padarīta darba sajūta sniedz lielu prieku,» sapratusi jaunā aktrise.

Ar deļotājas pieredzi

Nav tā, ka spānis par darbu dramatiskajā teātrī Lienītei Osipovai palīcis nepiepildīts, jo viņai ir dažādi projekti arī ārpus Leļļu teātra. Piemēram, šosezon viņa spēlēja jaunā režisora Andra Kalnozola iestudējumā *Labākais cilvēks Takburannā* teātrī *Dirty Deal Teatro*, bet pērnvasar režisors Lauris Gundars jaunajai aktrisei uzticēja līgavas Anitas lomu *Tauriņā TT* vasaras izrādē *Latviešu kāzas*, kas pašā vasaras vidū tika spēlētās mūsdienīgā lauku sētā Vecpiebalgas novada *Kalna Antēnos*. Šī izrāde turpinā dzīvot, un arī šovasar *Latviešu kāzas* būs, tikai šoreiz *svinības* gaidāmas Raunas novada kriegelceplī *Raunas cepis*. «Par darbu trūkumu tiešām nevaru sūdzēties, turklāt – viss ir balansā,» priecīgi saka Lienīte Osipova.

Būt par aktrisi viņa izlēma vēl skolas laikā: kad septiņus gadus bija dejojusi

sporta dejas, bet finansiālu apsvērumu dēļ deļotājas karjerai nācās likt punktu, viņa meklēja sev citu ārpuskolas nodarbošanos un... atrada teātra studiju Annas ielā 2, ko tolaik vadīja aktrise Arija Liepiņa-Stūrniece. «Viņa mani atvēra kā cilvēku, viņa man palīdzējusi daudzos grūtos dzīves brīžos,» šodien aktrise savai pirmajai teātra skolotājai ir ļoti pateicīga. «Kad viņai pateicu, ka gribu stāties uz aktieriem, Arija teica, lai mēģinu, protams, bet lai nepārdziļvoju, ja netikšu. Ar tādu domu vispirms uz sagatavošanas kursiem un pēc tam uz iestāšanāsiem arī gāju: ja tikšu – labi, ja netikšu – nekas. Bet, protams, kad tiku uzņemta, bija lielie prieki!» Lienīte Osipova godīgi atzīstas.

Sevis upurēšana

Aktrise neslēpj: tas bija jaunības maksimalisms un tā bija skolas laikā: kad septiņus gadus bija dejojusi

Lienīte OSIPOVA

- Leļļu teātra aktrise (kopš 2010. gada)
- Dzimusi 1986. gada 3. aprīlī Rīgā
- Izglītība: Rīgas 45. vidusskola (2005); Latvijas Kultūras akadēmijas (LKA) Ekraņa un teātra mākslas nozāres dramatiskā teātra aktierkurs (2009)
- Septiņus gadus dejojusi sporta dejas, skolas laikā spēlējusi dramatiskajā pulciņā *Kos meitē, tos...* (Annas ielā 2, pie Arijas Liepiņas-Stūrnieces)
- Deļļa uz profesionālā teātra skatuves: 2007. gadā izrādē *Kāzas Dailes teātra Mazajā zālē* (režisors M. Gruzdovs)
- Leļļu teātri spēlējusi izrādēs: *Pavasara atmoda*, *Brīlītis un Karlsens, kas dzīvo uz jumta*, *Bremenes muzikanti*, *Ranjo-lauliņtāja meita*, *Slavenais pilēns Tims*, *Brīnumpērīte*, *Neozātie mani*, *Piļu namīna noslēpums*, *Pepija Garzele*, *Rūķis – sveču lējijs*, *Sīroderdienas Silmačos*, *Un atkal Pijs...*, *Ērkšvrozīte*, *Lācītis sirsniņā*, *Snaudošā piķa pasaka*
- Lomas citos teātros: *Labākais cilvēks Takburannā* (*Dirty Deal Teatro*, rež. A. Kalnozols, LKA Skatuves mākslas festivāla *Patriarha nudens 2013* spilgtākā izrāde) un *Latviešu kāzas* (*Teātris TT*, rež. L. Gundars)
- Lomas kino: Liene D. Jārkalnes filmā *Tava dzīve – Tava izvēle* (2009), Zanna senālā *Ēnu spēles* (2012), lielu māksliniece seriālā *Kazāņu nosaukums* (*Krievija*, 2011)
- Neprecējusies, ir draugs Armands

trisi un lika iedegties par lietām, ko viņa patiešām absolūti nesaprata. «Un neviens tev nevar iestāstīt, ka tev to nevajag, līdz pašam nenāk šāda atskārsme. Es mācījos jau otrajā kursā, kad man pēkšņi paši sev radās jautājumi, ko es te daru, kāpēc es te esmu, vai man to vispār vajag... Jā, ļoti dīvaini,» secina Lienīte Osipova. Viņa tomēr pabeidza skolu, jo vecmamma mazinātai bija tā māciņas: ja ir iesākts, vajag pabeigt, un tad dari, ko gribi. Un tomēr visiem tiem, kuri aktrisei lūgusi padomu, vai ir vērts stāties uz aktieriem, viņa atteikusies līdzīgi, kā savulaik teikusi Arija Liepiņa-Stūrniece. «Viņa man atvēra kā cilvēku, viņa man palīdzējusi daudzos grūtos dzīves brīžos,» šodien aktrise savai pirmajai teātra skolotājai ir ļoti pateicīga. «Kad viņai pateicu, ka gribu stāties uz aktieriem, Arija teica, lai mēģinu, protams, bet lai nepārdziļvoju, ja netikšu. Ar tādu domu vispirms uz sagatavošanas kursiem un pēc tam uz iestāšanāsiem arī gāju: ja tikšu – labi, ja netikšu – nekas. Bet, protams, kad tiku uzņemta, bija lielie prieki!» Lienīte Osipova godīgi atzīstas.

Teātri nostrādājusi vien četrus gadus, Lienīte Osipova jau sapratusi, ka būt teātri patiešām ir milzīga sevis upurēšana, kas pirmām kārtām neatmaksājams finansiāli. «Teātris ir maizīte, bet sviestiņš uz maizītes ir tikai tad, ja tev ir kādi blakus projekti, kādas reklāmas. Jā, tad var savilkt galus kopā,» stāsta aktrise un priecājas, ka *desertā* savukārt ir braucieni uz šovu teātru festivāliem, un ļoti saņemta par festivālu *Lomžā* (Polijā) tiks vesta aktrise mīļākā izrādē *Snaudošā piķa pasaka*. ■